

Det var en freaky accident i Los Angeles 1931 då Friedrich Wilhelm Murnau spräckte skallen mot en vägstolpe och dog, 42 år gammal, i sällskap av en filippinsk pojke vid namn Garcia som hade fått lov att busköra Murnaus lyxiga Packard, modell Phaeton, medan Murnau lekte med Garcias genitalier. Vissa säger att läpparna lekte. Solguden Helios son var Phaeton, som fick lov att köra solvagnen en gång för att inför sina tvivlande vänner bevisa sin soligt gudomliga härstamning. Hästarna ville framför tvekande tyglar bevisa sina krafter och vagnen flög för högt över Egypten, Faethon befarade att åskådarna skulle missa spektaklet och drev hästar och vagn neråt tills mark och träd fattade eld och blev till öken. Zeus dödade Faethon med en slungad blix som också splittrade solvagnen. Pojken Garcia dog emellertid inte i kraschen, inte heller den tredje person som befann sig i Murnaus Packard vid tillfället. I den källa ur vilken mytologi och skvaller springer finns påståendet om en clairvoyant som siar om en bilolycka och varnar Murnau. Han tar det till sig men ignorerar sen rådet och låter sig lik förbannad köras ihjäl. Nosferatu, Faust, Der Letzte Mann, 4 djävlar, Gryning, Der Gang in die Nacht, Sehnsucht, Der Brennende Acker, Phantom, Die Austreibung, Der Knabe in Blau, Garcia Stevenson, han var fjorton år 1931 och vid liv 1986, eine Symphonie des Grauens 1922, sju dagar före första visningen av Tabu dör Murnau. Ofrivilligt travesteras i livet det som lika ofrivilligt anspelas på. Om man tänker på ett namn och lekfullt formar det med läpparna, Tabu, strax innan luften går ur alla kommande, tänkta namn för alltid. Garcia, Garcia. Skallen kan spräckas och man kan dö, i en miljö förorenad av allusioner som utgör ockulta zoner i det annars allomfattande förutseendet.

